

РЕШЕНИЕ

№ 1030

гр. София, 24.02.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 17.01.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Стоянова

**ЧЛЕНОВЕ: Весела Цанкова
Луиза Христова**

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Никова, като разгледа дело номер **10067** по описа за **2013** година докладвано от съдия Камелия Стоянова, и за да се произнесе взе предвид следното:

3

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Столичната дирекция на вътрешните работи против решение от 31.05.2013 г., постановено по НАХД № 19562/2012 г. на СРС, наказателно отделение, 4 с-в. Със същото е отменен електронен фиш серия К № 0323505 за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство, издаден от СДВР, с който на Е. К. К. на основание чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП е наложено административно наказание глоба в размер на 200 лв. за нарушение по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

Решението се обжалва като неправилно постановено в нарушение на закона, със съществени нарушения на процесуалните правила - касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК, по съображения, изложени в касационната жалба. Искане се да се отмени решението и да се потвърди наказателното постановление.

Ответникът по касационната жалба не изразява становище по жалбата.

СГП дава заключение за неоснователност на жалбата.

Административният съд С.-град, като се запозна с обжалваното решение и обсъди доводите, посочени в жалбата, намира следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение, и е допустима.

Разгледана по същество е основателна.

С решение от 31.05.2013 г., постановено по НАХД № 19562/2012 г. на СРС, наказателно отделение, 4 с-в е отменен електронен фиш серия К № 0323505 за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство, издаден от СДВР, с който на Е. К. К. на основание чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП е наложено административно наказание глоба в размер на 200 лв. за нарушение по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

От фактическа страна СРС е приел за установено, че във връзка с обработена информация, създадена чрез видеорадарна система за пътен контрол S. L. E. 400 № 003059047BA3, монтирана на ул. „202” в [населено място] бил издаден електронен фиш, серия К 0323505 по описа на Столичната дирекция на вътрешните работи за заснето на 08.07.2012 г. в 07.04 ч. в [населено място] на ул. „202” в посока от надлез Надежда към [улица], бензиностанция Ш. управление на моторно превозно средство марка Фолксваген Пасат ДК [рег.номер на МПС] със скорост 90 км/ч при ограничение на скоростта за населено място – 50 км/ч. За установено нарушение бил издаден електронния фиш.

От правна страна СРС е приел наличието на допуснати нарушения в хода на административно-наказателното производство, изразяващи се в това, че в електронния фиш не бил посочен издателя на акта, както и в обстоятелството, че не било ясно в какво точно качество била ангажирана отговорността на лицето – в качеството на собственик на моторното превозно средство, на негов ползвател или на водача на автомобила в момента на засичането с техническото средство и заснемането.

Решението на първоинстанционния съд е неправилно.

Фактическата обстановка правилно е възприета от първоинстанционния съд, като от събраните по делото доказателства се установява, че във връзка с обработена информация, създадена чрез видеорадарна система за пътен контрол S. L. E. 400 № 003059047BA3, монтирана на ул. „202” в [населено място] бил издаден електронен фиш, серия К 0323505 по описа на Столичната дирекция на вътрешните работи за заснето на 08.07.2012 г. в 07.04 ч. в [населено място] на ул. „202” в посока от надлез Надежда към [улица], бензиностанция Ш. управление на моторно превозно средство марка Фолксваген Пасат ДК [рег.номер на МПС] със скорост 90 км/ч при ограничение на скоростта за населено място – 50 км/ч. Член 21, ал. 1 от ЗДвП установява определени стойности на скоростта в км/ч., които не следва да се превишават от водача при избиране на скоростта на движение, като в населено място скоростта на движение не може да превишава 50 км/ч. В процесния случай е установено по безспорен начин извършването на нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина. Нито в производството пред СРС, нито пред касационната инстанция Е. К. К. е доказал твърдението си, че отчетената превишена скорост не е на управлявания от него автомобил. От събраните по делото доказателства се установява, че водачът е управлявал лек автомобил в населено място, като съобразно чл. 21, ал. 1 от ЗДвП скоростта на движение в населено място не може

да надвишава 50 км/ч. Съгласно чл. 189, ал. 4 от ЗДвП при нарушение, установено и заснето с техническо средство, в отсъствието на контролен орган и на нарушител се издава електронен фиш за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Електронният фиш съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката или мястото на доброволното ѝ заплащане. Електронният фиш серия К № 0323505 за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство съдържа посочване на териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението – СДВР, съдържа посочване на мястото, датата и точния час на извършване на нарушението – [населено място], ул. „202”, бензиностанция „Ш.” посока към [улица]от надлез „Надежда”, в 07.04 ч., съдържа регистрационния номер на моторното превозно средство - [рег.номер на МПС] , посочва лицето – Е. К. К., съдържа описание на нарушението, нарушената разпоредба – чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, както и размера на глобата. В електронния фиш изрично е посочено, че нарушението е свързано с наличието на обстоятелство на управление на моторното превозно средство от лицето в населено място, където е забранено превишаването на скоростта от 50 км/ч. Не е необходимо ограничението на скоростта да е въведено с пътен знак, доколкото извършеното нарушение е това по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, а не това по чл. 21, ал. 2 от ЗДвП (съгласно чл. 21, ал. 2 от ЗДвП, когато стойността на скоростта, която не трябва да се превишава, е различна от посочената в ал. 1, това се сигнализира с пътен знак). Не се отразява на законосъобразността на електронния фиш обстоятелството дали лицето е било собственик или ползвател на моторното превозно средство и дали това обстоятелство е било установено или не. Тези изводи настоящата инстанция съобразява с обстоятелството на нормата на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, съобразно която 21, ал. 1 от ЗДвП установява определени стойности на скоростта в км/ч., които не следва да се превишават от водача при избиране на скоростта на движение, като в населено място скоростта на движение не може да превишава 50 км/ч., без да съдържа изискването лицето да е собственик или пък ползвател на моторното превозно средство като изискване за налагане на административното наказание.

Въз основа на изложеното, тази инстанция приема касационната жалба за основателна. Предвид изложеното, решението на първоинстанционния съд като неправилно следва да бъде отменено, а обжалваното наказателно постановление да бъде потвърдено.

По така изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предложение второ от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 и чл. 3, ал. 2 от ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД, С. - град, XIV касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 31.05.2013 г. по НАХД № 19562/2012 г. на СРС, наказателно отделение, 4 състав и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ПОТВЪРЖДАВА електронен фиш серия К № 0323505 за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство, издаден от СДВР, с който на Е. К. К. на

основание чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП е наложено административно наказание глоба в размер на 200 лв. за нарушение по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: